

Burası kurabiye sevgeni dostum
ve burada işler çok farklı...

Kurabiye

Gezegeni

Bu eğitim ve öğretim döneminde en çok kitap okuyan ilk üç öğrencimize sorduk:

Bize birer kitap önerir misiniz?

İREM KIZILTAŞ
14 KİTAP
5677 SAYFA

"Psikoloji konulu kitaplara ilgi duyduğum bu günlerde şüphesiz en beğendiğim romanlardan biridir **Wulf Dorn'un Psikiyatrist** kitabı. Sonunu tahmin edemediğim, bittiğinde hem şaşırıp hem de bitmesine üzüldüğüm, zihnimde iz bırakan, beğendiğim nadir kitaplardan biri olan Psikiyatrist'i okumanızı tavsiye ederim. Eminim siz de benim gibi kitabı elinizden bırakamayacaksınız."

CANSU AKTAŞ
23 KİTAP
6248 SAYFA

"Beni en çok etkileyen kitaplardan biri de **Raquel J. Palacio'nun Mucize** adlı romanı olmuştur. Kitap, yüzünde fiziksel bir bozuklukla doğan 11 yaşındaki bir çocuğun hikayesini anlatıyor. Diğer çocuklardan farklı olduğu için toplum tarafından dışlanan August, kendi düşüncelerini anlatıyor. Yazarın okuyucuya verdiği mesaj gayet açık : Her insan bir bireydir ve toplum tarafından dışlanılmamalı. İnsanların fiziksel özelliklerine bakarak yorumlar yapılmamalı. Zira herkesin duyguları var. Kitabı okuduktan sonra bakış açınızda değişiklikler olacağını şimdiden tahmin ediyorum. İyi okumalar!"

BERNA VAROL
15 KİTAP
6356 SAYFA

Bence Wulf Dorn'un Hain Yüreğim adlı kitabı çok güzel. Sıkılmadan okunabilen, çok etkileyici ve herkesin bitirmek için sabırsızlanacağı bir kitap.

NEDEN KURABIYE GEZEGENİ?

"Tellioglu un" reklamını görünce Bak: "Seferoğulları" kayboldu gitti, diyebilmeli insan.

İnsan, yaptığı işe renk katmalı biraz duygu ve biraz da mizah... Değerlerimiz bizim hissettiklerimiz değil, geçmiş değerler toplamıdır. En genel anlamda sanal ya da gerçek alemde herkesin bildiği hem espri hem de duygu kokan bu yazıdan başkası olmazdı dergimizin ismi.

Murathan-lirik sözcüğü en çok yüzüne yakışıyordu-diyor. Kurabiye Gezegeni de en çok dergimize yakışır.

Yüksel GÜLEÇ
Fizik Öğretmeni

OKULUMUZUN MİSYONU

Türkiye'nin aydınlık yarınlarına uzanan kapıları açacak nitelikli bilim insanı yetiştirmek.

OKULUMUZUN VİZYONU

Türkiye'nin ve Dünya'nın geleceğini planlayan öğrenciler yetiştiren okul olmaktır.

KURABIYE GEZEGENİ

Bergama Yusuf Kemalettin Perin Fen Lisesi Bülteni
Sayı: 1 Yıl: 1
Şubat 2017

İMTİYAZ SAHİBİ

Yusuf Kemalettin Perin Fen Lisesi Adına
Mehmet Sami YALIM
Eğitim Yöneticisi

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Hakan AYIRKAN
Edebiyat Öğretmeni

YAYIN KURULU

Hanım YILDIZ
Asmin Su BİNGÖL
Deniz Ece KIŞLALI
Hüseyin ÇAĞLAR
Mert AKKAYA
Kürşat KOÇAK
Murat Burak DEĞİRMENCİOĞLU
Alperen Berke TURAN
Kadir Efe BAŞARAN
Özge ÖZÇAYIR

YAZI İNCELEME KURULU

Ümmü EMİNOĞLU
Hakan AYIRKAN
Yüksel GÜLEÇ

GRAFİK VE TASARIM

Günsu Bilge DAL
Emir GÜL

Bültenimiz MEB 2140 Sayılı Tebliğler Dergisine ilköğretim ve Ortaöğretim Kurumları Sosyal Etkinlikler Yönetmeliğine göre hazırlanmıştır. Bültenimizde yayımlanan yazılardan yazarları sorumludur.

Okulumuzda dört yıl önce başlatılan ve devam eden kitap okuma etkinliğimizi bu yıl da sürdürmekteyiz. Bu etkinliğimizin birincil amacı; birlikte okumak ve paylaşmaktır. Temel felsefemiz; okuyan, sorgulayan ve üreten; bilimsel, laik ve çağdaş düşünen bireylerin yetişmesidir. Yusuf Kemalettin Perin Fen Lisesinin bir ferdi olmak yetmez, burada yetişen bireylerin kendini donatması, yetiştirmesi varınlarımız adına da bizleri umutlandırması gerekmektedir.

Birlikte okumak, okuduklarımızı paylaşmak ve bir okuma kültürü yaratmak amacıyla yaptığımız bu çalışmalarda bu eğitim ve öğretim yılının birinci döneminde en çok kitap okuyan arkadaşlarımızı tebrik eder, bu güzel davranışlarının herkese örnek olmasını dilerim .

Şubat ayında bu kitapları okudum.

Hakan AYIRKAN
Edebiyat Öğretmeni

Kitap akıl öğreten bir dosttur.

-Mustafa Kemal ATATÜRK

Sevgili Okur,

Yazmak aslında yaşamdan biraz an çalmak gibi geliyor. Yazdıklarımızı sadece kendimize değil de başka dimağlara da ulaştırabilmenin günümüzde birçok yolu var aslında. Teknolojinin bütün nimetlerini iletişim için sunduğu bu çağda bizler mütevazı, amatör ve çalakalem bir şeyleri sizlerle paylaşmak istedik. Çok büyük misyonlar yüklemekten sadece kendimizi ifade etmek ve kendimize ayna tutmak istedik. Bazen sıralarımıza yazdığımız aforizmalardan, akrostiş denemelerinden, bazen de kitap sayfalarımız arasında terk ettiğimiz paylaşımlarımızı bu yayınımla çoğaltmaya çalışacağız. İnsanın üretebildiği sürece kendisiyle barışık ve mutlu bir birey olabileceğine inanıyoruz. Bizler üreteceğiz, paylaşacağız ve değiştireceğiz. Umutla okumaya, yazmaya, sorgulamaya ve bunu yaşamımıza yansıtmaya devam edeceğiz. Bu bir başlangıç olur belki.

Başka gezegen mümkün, neden olmasın diye yola çıkıyoruz. Bu gezegende sevgi, saygı, dayanışma, empati; öğretmen, öğrenci, müdür; başarı, başarısızlık, tatlı rekabet, üretim; ağaç, kedi köpek...yani yaşama dair her şey olmalı...Bu gezegenin kapısından girdiğimiz andan itibaren tek amacımız; başka bir gezegen mümkün ve onu da biz gösteriyoruz diyebilmenin gayreti içinde olmalıyız. İyi okumalar...

Yayın Kurulu

Sakin vazgeçme!

Eğer vazgeçersen, hak etmeyen biri kazanacak.

Bob Marley

Mensubu olmaktan büyük onur duyduğum Yusuf Kemalettin Perin Fen Lisesi ailesinin kıymetli üyeleri!

Okulumuzun bu ilk gündemini sizler ile paylaşırken; bu gündemin oluşturulmasında emeği geçen öğretmen arkadaşlarıma ve öğrencilerime çok teşekkür ediyorum.

Öğretmenler toplumun ruh dünyasının mimarlarıdır. Dolayısıyla toplumun şekillenmesinde en büyük rol öğretmenlere düşmektedir. Savaş alanında alınan zaferler ne kadar büyük olursa olsun; medeniyet arenasındaki zaferler ancak öğretmenler sayesinde kazanılır.

Taşıdığı bu ağır sorumluluğun bilincinde olan bir öğretmen daima gönüllere girerek ideal insan yetiştirme azmiyle yanıp tutuşur. Bu azim ile her öğretmenin beklediği sevgili öğrencileri onun yaşama sevincidir.

Aynı azim ve ideal ile süslenmiş nice öğrencilere kavuşmak dileğiyle...

Mehmet Sami YALIM
Eğitim Yöneticisi

Birinci Dönemin Kurabiye Canavarları

12. Sınıflar

1.Mithat Oğuz Yavuz	99.34	12/C
2.Mihrace Nur Sarızeybek	99.05	12/E
3.İrem Kemancı	98.99	12/C
4.Alpcan Çelik	98.90	12/A
5.Öznür Yorgun	98.87	12/C

11. Sınıflar

1.Aslı Avcı	98.58	11/A
2.Elçin Turan	97.96	11/B
3.İnanç Gömeç	97.93	11/C
4.Hatice Kartal	97.91	11/A
5.Efekan Özveren	97.88	11/C

10. Sınıflar

1.Gizem Güngör	98.29	10/A
2.Ahmet Hakan Kadioğlu	97.78	10/A
3.Selin Ünerli	97.77	10/A
4.Berke Turan	97.52	10/A
5.Ahmet Han Göktepe	97.42	10/A

9. Sınıflar

1.Sude Beyza Dede	96.73	9/C
2.Selin Güngör	96.31	9/A
3.Kaan Güneş	96.26	9/B
4.Sezgi Kocaman	96.17	9/C
5.Nedret Selin Böke	96.11	9/A

Bir şeyler yazmak, sayfaları karalamak... Anlamsız geliyor değil mi? İşte onu anlamlaştırmak sanattır. Seslerle, harflerle, hecelerle, kelimelerle. Ve anlatırsın, anlaşılırsın. Merak edersin, yazarsın. Sıkılırsın, yazarsın. Üzülürsün yazarsın. Yazarsın da yazarsın. Kelimelerin, söyleyeceklerin tükenene kadar. Hâlbuki o söyleyeceklerin hiç tükenmezmiş gibi gelir sana. Deryalarca yazmak istersin, aklına bir şey gelmese bile. Çünkü bunu severek yaparsın, zoraki değil. İçindeki kıvılcımlarla güzel sonuçlanan bir şeyler. Peki ya yazmazsan? Ne demiş atalarımız "**Söz uçar yazı kalır**". İşte, sen de düşüncelerin de uçarısın. Öyleyse ne duruyorsun, yaz içinden gelenleri.

Günsu Bilge DAL
10/C

Dilim dönmüyor, başımı göğsüne dayamış, kalmışım öylece . **Franz Kafka**
Unutma ki kuşlar pervasızca aşip gitmektedir tel örgüleri. **Ahmet Telli**
Eylül toparlandı gitti işte, ekim falan da gider bu gidişle. **Turgut Uyar**
Koşullar ağırdı ve ben seni o zamanlarda da seviyordum. **Cahit Zarifoğlu**

Lanet olsun, ne muazzam şey seni sevmek!

Bu şehir güzelse senin yüzünden. **Nazım Hikmet**

Kurabiyeler Fırında!

Bu eğitim-öğretim yılında ilk gezimizi Eskişehir ve Ankara'ya yaptık. Etkinliğe 42 öğrenci 4 öğretmen ve bir idareci katıldı. İlk durağımız Eskişehir'di. Eskişehir'de Balmumu Müzesi, Harikalar diyarı, Oduncular pazarı, Cam müzesi gezildi. Ankara'da ise 1. ve 2. Meclis Gezisi, ODTÜ, Anadolu medeniyetleri müzesi, Bilkent Üniversitesi, Etnografya müzesi, MTA Tabiat tarihi müzesi gezildi ve Anıtkabir'de bir tören gerçekleştirdik.

İkinci gezimizi Bursa'ya yaptık. Gezimize 76 Öğrenci 4 Öğretmen 1 İdarecimiz katıldı. İlk gün Uludağ'a çıkıldı. Buradaki etkinlikler tamamlandıktan sonra Bursa'ya dönüldü. Bursa'da Cumalıkızık, Tophane, Ulu Cami Kapalı Çarşı, Yeşil Türbe Yeşil Cami

Filiz Özen PEKER
Tarih Öğretmeni

Asiye BARDAKÇI
Biyoloji Öğretmeni

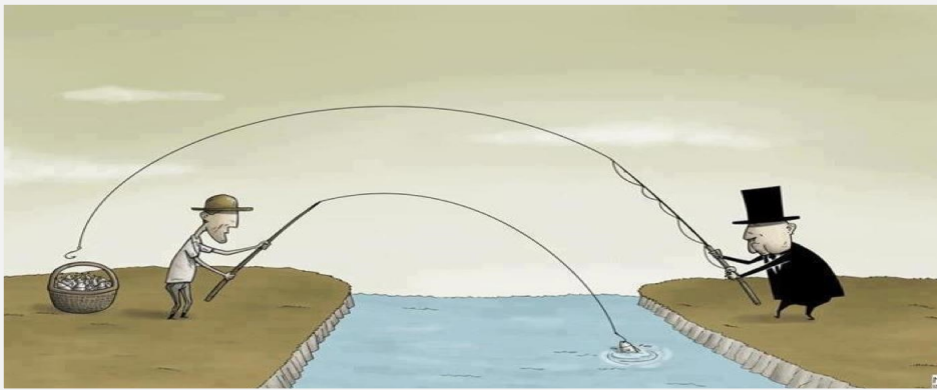

...

İnsan denen fabrika çarklarını döndürdüğünde
 Paslanmış her yanın çığlıklar içerisinde sürtünür birbirine
 Her saniye zarardır, pürüzsüz vücudunda izler bırakan
 Hayatında yaptığın her hata
 Her kırık.
 Her sıyrık, her yarık, her yara bir anıdır geçmiş denen illetten.
 Her jiletlenmiş bilek!
 Aldığın en ufak nefes bile akciğer denen hava süngerlerinde kanser kırıntısı bırakır
 Geçen her saniye beyninde ölen hücreler feryad eder.
 Devamı yok der,
 Yetin elinde kalanlarla.

Her saniye, fabrika altındaki farelerin kazdığı bir çukurdur
 Artıkça çukur sayısı, güçsüzleşir o güçlü küf yığını
 O güçlü lokomotif,
 O güçlü karbon bozması,
 O güçlü hiyerarşik düzen!
 Yıkıldığı an anlaşılır bu şaheserin na-eserliği
 Yıkıldığı an görürsünüz dostlarımız, zamanın pis sırtışlarını
 Şeytan zamandır dostlarımız, bize en büyük kötülüğü etmiştir bizi kendi içine
 bırakarak.
 Yitip gitmemizi izler yüksek terasında yudumladığı yelkovan kaşıklı katranıyla...

Yigitcan ÜLKER
 12/E

Öğretmenlerimizden İnciler

EINSTEIN ZWEISTEIN DREISTEIN.

Asiye Özcan
 Almanca Öğretmeni

Boşver felsefeyi önemli olan insanlık.

Sena Betül ŞİMŞEK
 Müdür Yardımcısı

English is an ocean
 and
 I am just a small fish trying to survive.

Macit EKREN
 İngilizce Öğretmeni

Fen daimin da farklı fikirler çıkartabilme için
 sanatsal eğitim şart.

NERİMAN TONAY
 Resim Öğretmeni

Madem geldin dünyaya çalış Fizikle Kimyaya.

Seyhun KOCAMAN
 Biyoloji Öğretmeni

Her havuzun dibi aynı in de bak.

Yasemin GÖNÜLDENİZ
 Almanca Öğretmeni

Fizik hayatın bir parçasıdır.

Osman KURAL
 Fizik Öğretmeni

Biyoloji her şeyin bilmesi gereken bir bilimdir.

Yaşar ÇABUK
 Biyoloji Öğretmeni

Hazırlayan
 Muhammet Burak Şimşek 9/A

Kafası uzun süredir meşguldü ne var ki nedenini bilmiyordu. Belki de biliyordu muhakkak biliyordu. İnsanlar kafasını meşgul eden insanlardı. Bu meşguliyet uyku düzenini iş hayatını yemek düzenini kısacası robotlaşarak yaptığı her şeyi mahvetmişti. Sahibine baş kaldıran bir robottu son zamanlarda. İşinden 1 aylık izin almıştı günde sadece bir öğün yiyor evden dışarı adımını atmıyor ve canı sıkıldıkça kahve içiyordu. Ve yine ocağın başında dikilmiş yeni aydınlanan günün ilk ışınlarının içeriye girmesine izin vermeyen inatçı perdeleri açmaya dahi tenezzül etmeden loş ışıkta kahve yapıyordu. Beklerken uykusunu mahfeden etkenler arasına kahveyi de eklemeliyim diye düşündü.

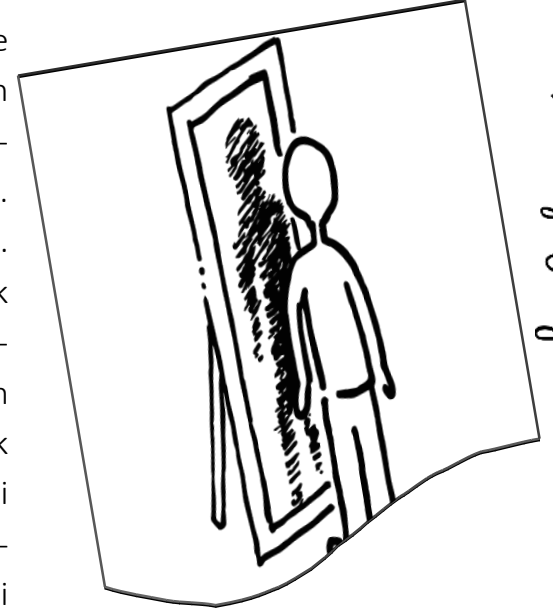
Kahveyi ocaktan aldı köpüğünü bozmamaya çalışarak fincanına boşalttı. Cezveden fincana akan kahve şelalesinden bir damla özgürlüğünü ilan ederek tabağa düştü. Sıkıntıyla iç çekti cam masanın üzerinden duran peçeteye uzanıp aldı. Kahve sanki tabağa damlamamıştı o peçeteye hiç uzanmamıştı artık. Mutfaktan çıkarken şöyle bir tezgaha baktı; 3-4 günlük bulaşık yığını portakal kabukları ekmek kırıntıları ve kahve fincanları küçük ve pis kokan bir kaos. Kahvesini içtikten sonra elbet temizleyecekti aynı dün ve daha önceki günlerde karar verdiği gibi koridora attı adımını ilerledi duvardaki fotoğraflara baktı. Annesi babası dört küçük yeğeni kardeşi dedesi... Ağaç şeklinde duvara monte edilmiş mumluğun etrafında yerlerini almıştı burası onun için küçük bir mabet gibiydi. Göz gezdirdi hızlıca sonra kendi kendine bir söz daha verdi bu fotoğrafları yenileriyle değiştirecekti aynı o bulaşık yığına verdiği gibi ... Bir sol yapıp salona girdi perdeler açıldı. Sarı güneş neşeyle gülüyor onu karanlık dünyasından çekip çıkarmak için elini uzatıyordu. Yüzünde bir tebessüm oluştu pencereyi açmak için ilerledi. Pencereyi açtığı gibi sabah yeli kendini içeri attı tabi ilk baş heyecanla sarı saçlarını karıştırdı onun. Odada hızla dolandı yel tebessümü gülümseye dönüştü fincanı ortadaki işlemeli zamanında bit pazarında bulup yenilediği masaya koydu ne camın yanındaki rahat kanepeye bıraktı kendini gözlerini tavana dikti "Beyaz pürüzsüz kusur kabul etmeyen tavan" diye mırıldandı. Kahve ! Hemen doğruldu bulmuştu.

ÖYKÜNÜN DEVAMI BİR SONRAKİ SAYIMIZDA.....

Sude Beyza DEDE

9/C

Algıladığınız her şeyi sorgulatacak bölümü okuyorsunuz. Tebrikler. Az sonra "beyniniz yanacak"! Platon nam-ı diğer Eflatun idealer kuramı diye bir kuram ortaya atmış. Hemen açıklıyorum: Beş duyu organımızla veya düşünerek deneyimlediğimiz algıladığımız her şey aslının yansımasıdır bu kuram asıl gerçeği algılayamayan basit canlılar olduğumuzu da söylüyor böylece. Platon bu kuramı mağara örneğiyle bizim gibi bir yazıyı on kere okuyunca bile anlamayanlar için somutlaştırmış. Bir kişi düşünün. Arkasını güneşe dönmüş. Önünde de mağara duvarı var. Bu zamana kadar gördüğü tek şey mağara duvarındaki gölgesidir. Gerçekliği gölge ve ışığın kendisi zanneder. Oysa gerçek güneş kendi bedendir. Şimdi bir şeyler anladınız. Peki, gerçekleri algılayamamızın sebebi kendimizi salmamamız diğer bir deyişle "Nirvana'ya" ulaşamamız mı? Gerçekleri algılayabilseydik basit dünyevi sorunlardan kurtulur muyduk? Yaratılış oluş olmadığını anlayabilir miydik? Unutmayın; boş düşünmek yoktur düşünmeden kabullenmek vardır. Merakta kalın.

Ceren YAVUZ

9/B

DENEME

Neydi beklentimiz? Ne umuyorduk 2016'dan? Bir avuç dolusu bonibon mu? Akşam ezanından sonra da durabilmek mi sokakta? Yoksa annemizin geceleri yatmadan önce kondurduğu o sıcak öpücük mü? Açıkçası benim yeni yıldan beklentim buydu çocukken. Belki de büyümüşüzdür biraz. Ve amcamızın gurbetten getirdiği çikolataları gözlüyoruzdur, kim bilir? Hayır, hayır kesinlikle istemiyoruz bu sene bir şeyi, onu biliyorum. Çünkü bu doğum günümde giysi değil oyuncak istiyorum.

Söyle bir de ortaokula başlamışsak, aferin istiyoruz defterimizde. Çünkü o aferinler dedemizi görünce 10 liraya dönüşüyor birden. Dedemiz yavaşça çıkarırken cüzdanını, kalbimiz tayyareden hızlı. Evet, evet tayyare. 10 liralık bir oyuncak tayyareye dönüştü birden umudumuz. Orta sonda Ayşe'ye vuruluyoruz. Onu görebilmek umudumuz. Bir de sınav var başımızda. Çalışmak gerek ona. Hayatın ilk zorlukları bu senede çıkıyor karşımıza. Oyuncak tayyare süs oldu salonda... **Delikanlı olmak da bir başarı. Lise bunu gerektiriyor sonuçta, sorumluluklar tepemizde onlarla cebelleşiyoruz. Ve hala umutlarımız var. Belki geçebilmek sınıfı, belki bir motosiklet, belki de hala Ayşe. Arkamıza baktığımızda, her anımızda, utanç duyuyoruz çocukluğumuzdan. Önümüzdeki 6 ay da hayatımız olmuş 18 yaşımızda. Umutlar üniversite bu sefer. Rastgele, gelecek avlamada engin denizden. Bir Ankara üniversitesinde geçiyor gri sonbahar. Gerimizde parça parça hayaller bırakmışız, bisküvi kolisinde gönderilen yaprak sarma hatırlatıyor bize çocukluğumuzu. Gözümüzden akan bir damla yaşta gizli geçmişimiz. Geleceğimizde Kızılay sokaklarında harcanyor. Umudumuz, ideolojimiz...**

Büyük adam olmuşuz artık, "Dante gibi ortasındayız ömrün". Çocuklarımız her şeyden önemli. Umudumuz onların geleceği. Ve hayatımızın sonuna kadar yeni yılda onlar için olacak dileklerimiz. Çünkü insanın hayatının sadece çocuğu oluncaya kadarki kısmı onundur. Geri kalanı çocuklarının...Her yaşımızda yeni umutlar yılbaşında...Eminim ki hiçbir zaman, hiçbir yaşta olmadı umudumuz. Ellerindeki rengarenk bonibonlar etrafa saçılmış, yerde yatan çocuklar, okul yolunda ölen talebeler, ya da gerçek tayyarelerin yağdırdığı bombalar, kapkara gazete sayfaları, cenazede ağlayan anneler evlatları için.

Resim
Eftelya ORHAN 9/B

"Neylersin alışkanlık
İçin kan ağlarken yüzün güler
Dikili taş gibi dinelirsin yine.
Yavrum, erişmek ne müşkülmüş meğer,
Anneler gibi ağlamanın yiğitliğine?"

DENİZ ALTUĞ
9/B

Eminim ki hiçbir zaman olmadı umudumuz acı, fakirlik, açlık, sefillik. Umudumuz hep güzel günler, umudumuz hep güneşli günler. Güzel günler bizim olduğunda, işte o zaman selam olsun acılara, işte o zaman selam olsun acılara yenilmeyen dimdik duran umutlara...

Şiir

LAL

Ne zaman som bir soğuk yoklasa bedenimi
Nizamı bozular ruhumun evelce.
Bir sütun boyun, üzerinde güruhu, serseri bir baş

Anlatsana dilime arkadaş, ölüyorum yavaş yavaş
Angaryadan bir oyun bu, mesela... Ben kimim?
Ya da dur, dirilip nereye karışacak kinim?

Ben bu yağmurları kirpiklerimden akıttım
Zira nerede doyuracak karnını ruhumun mezarı
Kim bu dirilişin rahmetli yazarı?
Sanki zihnimle, üslubuyla oynuyor bu etraf, ve bu her şey
ve bu elemim
Dur! Benim eti kemiği yok
Sinesi dilimin.

HANIM YILDIZ
11/C

Bu dünya, senden olmayanlarla hoştur. Herkes beyaz olsa, o zaman beyazı fark edemezsin ki. Değil mi? Veyahut da siyah. Beyaz en güzel siyahta belli eder kendini. Beni ben yapan yegane şey, benden olmayanlardır. O yoksa sen de yoksun. Ne anlamın kalır, ne rengin belli olur, ne de tadın.

"Hükümet Kadın" filminden

NİDA NERDE Mİ?

Bence her yerde

Hepimiz kantine iniyoruz değil mi?

Eğer kantine inerken üçüncü katta Nida ile karşılaşıyorken, kantine indiğimizde de tekrardan onunla karşılaşabiliyorsak bu işte bir gariplik yok mudur? Korkmayın o da sıradan, bizim gibi niteliklere sahip ama ilginç bir şekilde her an her yerde olabiliyor. Girişte o, kantinde o, birinci katta o ve en üst katta edebiyat odasının kapısında bekleyen yine o. En bulunmaz ve görülmez anda aniden çıkageliyor, o yoksa da ya Zeynep vardır ya da Zeliha... Bence bunlar benzemez üçüz. Neyse ki renkli gülüşüyle okulumuzun koridorlarını arşınlayıp gezen ve etrafına neşe saçan Nida'mız var. Ha unutmadan yazayım, bazen üzgün olduğunu da görebilirsiniz. Ee... o da bir insan. Kolay mı okulun her metrekaresini arşınlamak, hele bu kurabiye canavarlarının

Hüseyin ÇAĞLAR
10/A

TÜRKİYE'DE DÜŞÜNMEYE ÇALIŞMAK

Genellikle imkansız gibi gözükür. Çünkü denediğinizde insanların ilgisi- ni çekersiniz ve size karşı hiç de iyi duygular beslemezler. Nedeni ise aynı düşünmeniz. İşte Türkiye'deki düşünce özgürlüğü bu kadar kısıtlı. Sadece kendin düşünebiliyorsan eğer, her şey içinde olup bitiyor, ne eyleme geçirebiliyorsun ne de birilerinden bahsediyorsun. Çünkü o zaman siz kötü oluyorsunuz. Empati hissiyatı çürümüş bir nesil yetişiyor. Sadece kendi düşüncelerinin doğruluğunu kabul eden. Aslında kabullenebilseler saygı duyabilseler bunlar olur muydu?

Mert AKKAYA
10/C

AĞAÇ

Diyorlardı bize değerlidir ağaçlar,
Yapmayın etmeyin de koruyun onu çocuklar.
Bakıyorum da son günlerde bunları diyen adamlar
Katlediyorlar ormanları, ağlatıyorlar ağaçları.
Değer miydi o şatafatlı ahşap köşklere ?
Değer miydi fosil yakıttan vazgeçmemeye?
Hak etmedi mi eğitimi o taze çocuklar?
Ağlatmayın ağaçları ağgözlülüğünüz için.
Boşuna yazılmadı o makaleler, şiirler
Boşuna atılmadı o sloganlar ,fikirler
Ve boşuna değil yenilenebilir kaynaklar.
Bilmediğiniz, değerini anlamadınız hiçbir şeyin
Yaptıysan bir hırs uğruna, yiktiysan eşitliği,
Kurduysan sistemini, kullandıysan kölelerini
Bil ki sürmeyecek sonsuza dek bu tozpembe hayat,
Kurtulamayacaksın o ölümün korku dolu pençesinden
Kin ile hatırlanacak nefretle anılacaksın
Ve işte şimdi yaklaştınız sona
Kabullenmeseniz de umursamasanız da hala
Tamamen kaybedince mi anlayacaksınız önemini
Kurtulamadınız karanlıktan yok ettiniz gezegeni.

Çağrı ÇAĞATAY
10/A

BEN KİMİM?

İçeriye girdi ve kapıyı kilitledi. Merhametin artık hiç uğramadığı, aşkın şiir mısralarında kaldığı, insanlığın ölüm yıldönümünün bile hatırlanmadığı dış dünyadan kaçmıştı. Kapının arkasına yaslandı. Derin bir nefes aldı. Yavaş adımlarla gitti, perdeleri kapattı, mumlarını yaktı. Kitaplarından birini aldı, açtı, kokladı kokladı...İşte huzur bu diye düşündü. Birkaç yıl önce üç maaşına mal olan gramfonuna en sevdiği plaklardan birini yerleştirdi. En sevdiği kitaplarını aldı. Kitaplarıyla beraber yere çöktü. Hepsinden birer sayfa açtı. Sanki susuzluğunu gidermeye çalışırcasına bir ondan bir bundan okumaya başladı. Kendini kaybetmişçesine okuyor, ağlıyor, kahkahalarla gülüyordu. Saat gece yarısını geçmişti. Kalktı. Perdeleri açtı. Kar tanelerine, sokak lambalarına baktı. Ayakları uyuşmuş, okumaktan gözleri sulanmıştı. Yıllar önce onun ağzından son kez duyduğu şiiri hatırladı:

*Ben bir şarkı, ben bir türküyüm
Ben Meryem' in yanağındaki tüyüm
Beni bir azizin nefesi uçurur
Kalbimde Allah' ın elleri durur
Cici ayaklarım iplikle bağlı,
Ben onu silası, kendimin gurbetiyim,
Ben bir azizin hasreti,
Ben Meryem' in yanağındaki tüyüm.
Benim gözlerim yeşildir, evet evet onun gözleri kara;
Ben günah kadar beyazım, o tövbe kadar kara.*

Dudaklarından dökülen dizelere gözyaşları eşlik etmişti. Bir anda hıçkırığa hıçkırığa ağlamaya başladı.

Nisanur ÇETİN
9/C

ATAMIZA ÖZLEM VE MİNNETLE

Çocuk yaştan bugüne ve de yarına uzanan kahramanım, hemşehrim. Yüzünü hiç görmedim, sesini hiç duymadım, senin çağına denk gelmedim ama seviyorum . Sevgimin büyüklüğü de değişmeyecek. Bazen çok daraldığım, duvarların adeta üzerime üzerime devrildiği dönemler oluyor, aklıma geliyor hayatın, biliyorum...

Selanik düştüğü sırada hüngür hüngür ağladığını okudum satırlarda, gözyaşlarını saklamadan dökermiş paşam . Bir akşamüzeri leblebisiyle içeceğini götürürken, birden Selanik türküsü duyulur sahneden ,hıçkırığa hıçkırığa ağlamaya başlar tüm davetilerin içinde. Öyle ki gömleğinin yakası ıslanır. Yerinden doğrulur hızlıca, birkaç dakika sonra döndüğünde zeybek oynar efe diyarında.

Bir anısını daha anlatayım. Görevinden ayrıldığında ettiğinde sahip olduğu tüm madalyaları teslim etmesini isterler "Ben o madalyaları sarayın şaşalı koridorlarında dalkavukluk ederek almadım. Şerefimle onurla kazandım, asla vermem." diyerek çıkışan; bağımsızlık karakterimdir diyerek Anadolu yollarına düşendir.. Böyle bir lider her millete nasip olmaz.

Mustafa Kemal, bu toprağın insanına özgürlük, medeniyet, barış vermedi sadece, o belki de yüzyıllarca bitmeyecek inanç ve umut verdi. Dünyanın en çorak coğrafyasına Cumhuriyet ağacını dikti. Her şeye rağmen içimizde bu bitmeyen umut ve susmayan direniş o koca ağacın dallarıdır, şehit dedelerimizin mirasıdır.

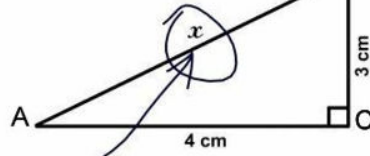
Nur içinde yatsınlar...

Kadir Efe BAŞARAN
11/D

ÇİZGİLERİN DİLİ

AC=4 cm, BC=3 cm ise; x'i bulunuz.

aha burda

KARİKATÜRLER

AYLAN'IN SİTEMİ

Ben Suriyeli bir çocuğum.
Adım Aylan.
Annem koymuştu adımı,
Daha üç yaşındaydım
Adım sürekli değişti
Savaşın çocuğu oldu.
Bazen de umudun yolcusu
Umudumun bittiği yerde
Ege denizinde
Kıyıya vurdu cesedim.
Oysa umutlarım, hayallerim vardı.
Dünya büyüktü.
Savaşın olmadığı
Çocukların ölmediği yerlere gidecektim.
Orada karnım doycak, oyuncaklarım olacaktı.
Yaşamım gibi yolculuğum da kısa sürdü.
Minicik yüreğime sığdırdığım insanlar
Minik bedenimi kocaman dünyalarına sığdıramadılar...

Kimi duvarlar ördü,
Kimi tel örgüler.
Yalnızca geçmeyeyim diye
Kimi kulaklarını tıkadı, duymadı çığlığını
Kimi gözlerini kapadı, görmedi acılarımı.
Fakat deniz, duyarsız kalamadı.
Önce yuttu bedenimi, sonra hazmedemedi.

Tekrar tekrar yayınlayın;
Vurdu kıyıya, insanlığın yüzüne bir tokat gibi.
Alın dedi, ayıbınızı, ölen insanlığınızı
Çekin fotoğraflarını, yayınlasın özgür basınınız
Siz medenisiniz, batılısınız
Kafanıza kazılsın, silinemesin.
Bu sizin en güzel eseriniz
Belki yardımcı olur, ıslahında
Doymayan nefsinizin!

Alpay ERTÜRK
10/B